

ผลของการฝึกอบรมที่มีคุณภาพภูมิริยา

นายธีระศักดิ์ อากา瓦ฒนาสกุล

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นล้วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาพลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2526

ISBN 974-562-521-3

010482

工1684AA912

THE EFFECT OF SOCIAL DANCE ON REACTION TIME

Mr.Threerasak Apawattanasakool

A Thesis Submitted in Partial fulfillment of the Requirements

For The Degree of Master of Education

Department of Physical Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1983

หน้าข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการฝึกเท้นร่างที่มีท่อเวลาปฏิกริยา

โดย

นายธีระศักดิ์ อากาสาณนาสกุล

ภาควิชา

หลักศึกษา

อาจารย์พี่ป่องษา

รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ลักษณสุทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย 久了ลงกรัญหาวิทยาลัย อนุมติให้มั่นวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษา ความหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....*ธีระศักดิ์ อากาสาณนาสกุล*..... กรรมบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*ธีระศักดิ์ อากาสาณนาสกุล*..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ บุนนาค)

.....*วรวิทย์ วงศ์สกุล*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ วงศ์สกุล)

.....*พิชิต พิรุณ*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ลักษณสุทธิ์)

.....*อุดม ใจดี*..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อุดม ใจดี รัฐวิศวกร)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย 久了ลงกรัญหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการฝึกเต้นรำที่มีต่อเวลาปฏิกริยา

ชื่อนิสิต

นายธีระศักดิ์ อภาวรรณานาสกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ประพันธ์ สังฆพิสุทธิ์

ภาควิชา

พลศึกษา

ปีการศึกษา

2525

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการฝึกเต้นรำที่มีต่อเวลาปฏิกริยา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาอาสาสมัครหั้งชายและหญิงจากวิทยาลัยกรุงเทพฯ จำนวน 25 คน ที่ได้รับการฝึกเต้นรำ ไม่เป็นและมีอายุอยู่ระหว่าง 18 – 30 ปี จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน และหญิง 30 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน ในแต่ละกลุ่มมีเวลาปฏิกริยาเท่า ๆ กัน โดยกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองชายฝึกเต้นรำจังหวะบีกิน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองหญิงฝึกเต้นรำจังหวะบีกิน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองชายฝึกเต้นรำจังหวะชาชาชา กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มทดลองหญิงฝึกเต้นรำจังหวะชาชาชา กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุมชาย และกลุ่มที่ 6 เป็นกลุ่มควบคุมหญิง ให้กลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม ฝึกเต้นรำเป็นเวลา 9 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง ก่อนฝึกและหลังฝึกทำการทดสอบวัดเวลาปฏิกริยา 4 รายการ คือ เวลาปฏิกริยาของมือที่มีต่อแสง, เวลาปฏิกริยาของมือที่มีต่อเสียง, เวลาปฏิกริยาของเท้าที่มีต่อแสง และเวลาปฏิกริยาของเท้าที่มีต่อเสียง นาฬิกาดิจิตอลที่ได้มาหากำเนิดยัง, ส่วนเปียงบนมาตรฐาน, ทดสอบความแตกต่างของกำเนิดยังเวลาปฏิกริยา ก่อนฝึกกับหลังฝึกโดยการทดสอบค่า t (t-test) และทดสอบความแตกต่างของกำเนิดยังเวลาปฏิกริยาหลังฝึกโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การฝึกเต้นรำมีผลต่อเวลาปฏิกริยาดังนี้

1.1 กลุ่มฝึกเต้นรำชายจังหวะบีกินมีเวลาปฏิกริยาของมือที่มีต่อแสงหลังฝึกมากกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเวลาปฏิกริยาของมือที่มีต่อเสียง, เวลาปฏิกริยาของเท้าที่มีต่อแสงหลังฝึกมากกว่าก่อนฝึก อย่างมีนัย

สำคัญที่ระดับ .01

1.2 กลุ่มฝึกเต้นรำหญิงจังหวะบีกิน มีเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสง และเลี้ยงหลังฝึกพัฒนาศักยภาพที่ขึ้นกว่าก่อนฝึก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.3 กลุ่มฝึกเต้นรำชายจังหวะชาช่าชาช่า มีเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสงและเสียง, เวลาปฏิกริยาของเท้าที่มีค่าแสงหลังฝึกพัฒนาศักยภาพที่ขึ้นกว่าก่อนฝึก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.4 กลุ่มฝึกเต้นรำหญิงจังหวะชาช่าชาช่า มีเวลาปฏิกริยาของมือและเท้าที่มีค่าแสงและเวลาปฏิกริยาของเท้าที่มีค่าเสียงหลังฝึกพัฒนาศักยภาพที่ขึ้นกว่าก่อนฝึก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. กลุ่มที่ฝึกเต้นรำกับกลุ่มที่ไม่ฝึกเต้นรำมีเวลาปฏิกริยาของมือและเท้าที่มีค่าแสงและเสียงหลังฝึกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วุฒิฯลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title The Effect of Social Dance on Reaction Time
Name Mr. Theerasak Apawattanasakool
Thesis Advisor Associate Professor Prapat Laxanaphisuth
Department Physical Education
Academic Year 1982

ABSTRACT

The purpose of this experiment was to study the effect of social dance on reaction time. The subjects were 60 volunteer students from Pranakorn Teacher's College who were not trained in social dance, with the ages of between 18-30 years old. The subject were divided into six groups, 10 subjects in each, each of six groups were equal in reaction time. The subjects in the first group were all males and the second group were all females. Both of these two groups were trained in Begiune while the third and the fourth groups were also males and female, respectively, were trained in Cha Cha Cha. The subject in the fifth and the sixth groups were male and female controlled groups, respectively.

The four experimental groups were trained in social dance for nine weeks, one hour a day and three day a week. Visual and auditory reaction time of hand and visual and auditory reaction time of foot were recorded at the pre-test and post-test. The data were then analyzed in term of means, standard deviations, t-test and one way analysis of variance. It was found that:

1. The effect of social dance on reaction time were as follow:

1.1 Visual reaction time of hand of male subjects who were trained in Begiune were significantly better at .05 level, while auditory reaction time of hand and visual reaction time of foot were significantly better at .01 level.

1.2 Visual and auditory reaction time of hand of female subjects who were trained in Begiune were significantly better at .01 level.

1.3 Visual and auditory reaction time of hand and visual reaction time of foot of male subjects who were trained in Cha Cha Cha were significantly better at .05 level.

1.4 Visual reaction time of hand and foot and auditory reaction time of foot of female subjects who were trained in Cha Cha Cha were significantly better at .01 level.

2. Visual and auditory reaction time of hand and foot of experimental groups and controlled groups were not significantly different at the level of .01 at the end of experiment.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับการอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ประพันน์ ลักษณพิสุทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และให้คำแนะนำแก่ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้การวิจัยค้าเงินไปถูกความเรียบง่ายสำหรับผู้อ่าน ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร. เนลิม ชัยวัชราภรณ์ ที่กรุณาได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบคุณ คุณศรีจิตร์ สิริบัญญาวิทย์ และ คุณปราณี คำมีน์กุล ที่ให้ความช่วยเหลืออ่อนนวยความสะดวกในเรื่องเครื่องมือทดสอบเวลาปฏิกริยา คุณสมชาย พุกนະลัง และคุณเพ็ญประภา พฤกษาไพบูลย์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการฝึกเต้นรำให้กับนักศึกษาในระหว่างการทดลอง และนักศึกษาวิทยาลัยครุศาสตร์ทุกคน ที่ได้เสียสละรับเป็นกลุ่มตัวอย่าง สุดท้ายขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืองานนี้ ผู้วิจัยส่วนที่ลงคิวท์

ธีระศักดิ์ อภิภารตนาสกุล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิจกรรมประจำศึกษา	๓
รายการตารางประจำวัน	๔
รายการภาพประจำวัน	๕
บทที่	

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของนักวิชาการ	๑
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๘
ขอบเขตของการวิจัย	๘
ข้อตกลงเบื้องต้น	๘
สมมติฐานของการวิจัย	๙
ความจำกัดของการวิจัย	๙
ประโยชน์ของการวิจัย	๙
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๙
วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๑

วิธีการเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	๒๖
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๐
สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ	๔๐
สรุปผลการวิจัย	๔๐

ขอคณพม	40
อภิปรายผลการวิจัย	43
ขอเส้นօแนะ	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	53
ประวัติผู้เขียน	72

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย**

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสง ของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 ก่อนฝึก	30
2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าเสียง ของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 ก่อนฝึก	30
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าแสง ของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 ก่อนฝึก	31
4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าเสียง ของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 ก่อนฝึก	31
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสง ของกลุ่มที่ 2,4 และ 6 ก่อนฝึก	31
6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าเสียงของ กลุ่มที่ 2,4 และ 6 ก่อนฝึก	32
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าแสงของ กลุ่มที่ 2,4 และ 6 ก่อนฝึก	32
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าเสียงของ กลุ่มที่ 2,4 และ 6 ก่อนฝึก	32
9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่มที่ 1 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	33
10 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่มที่ 2 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	33
11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่ม ที่ 3 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	34
12 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่ม ที่ 4 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	34

รายการตารางประกอบ (ค)

ตารางที่	หน้า
13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่มที่ 5 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	35
14 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยาของกลุ่มที่ 6 ก่อนฝึกกับหลังฝึก	35
15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสงของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 หลังฝึก	36
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าเสียงของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 หลังฝึก	36
17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าเสียงของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 หลังฝึก	37
18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าเสียงของกลุ่มที่ 1,3 และ 5 หลังฝึก	37
19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าแสงของกลุ่มที่ 2,4 และ 6 หลังฝึก	38
20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของมือที่มีค่าเสียงของกลุ่มที่ 2,4 และ 6 หลังฝึก	38
21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าแสงของกลุ่มที่ 2,4 และ 6 หลังฝึก	39
22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเวลาปฏิกริยาของ เท้าที่มีค่าเสียงของกลุ่มที่ 2,4 และ 6 หลังฝึก	39
23 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยานั้น 4 รายการ ของกลุ่มที่ 1	54
24 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยานั้น 4 รายการ ของกลุ่มที่ 2	55
25 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยานั้น 4 รายการ ของกลุ่มที่ 3	56
26 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยานั้น 4 รายการ ของกลุ่มที่ 4	57

รายการตารางประกอบ (คู่)

ตารางที่	หน้า
27 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยาทั้ง 4 รายการ ของกลุ่มที่ 5	58
28 ผลการทดสอบเวลาปฏิกริยาทั้ง 4 รายการ ของกลุ่มที่ 6	59
29 สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยา ก่อนฝึกของกลุ่มที่ 1,3 และ 5	60
30 สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกริยา ก่อนฝึกของกลุ่มที่ 2,4 และ 6	60
31 โปรแกรมการฝึกเดินรำจังระหว่างบีกิน	63
32 โปรแกรมการฝึกเดินรำจังระหว่างชาชาก	66

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
วิชาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการภาพประกอบ

หน้า

ภาพที่

1	เครื่องบังคับสัญญาณไฟ	69
2	การต่อวงจรไฟฟ้าของเครื่องมือ	70
3	การทดสอบเวลาปฏิกิริยา	71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วุฒิฯลงกรณ์มหาวิทยาลัย